

felagssok við teimum í stríðnum móti javnaðarstevnunni.

Hin katólski flokkurinn ber seg í dag at, sum hann ígjøgnum öldir hevur borið seg imóti socialismum og arbeidarum. Hóast hann av rættum eftir Kristusar læru skuldi verið vinurinn besti her á faldum, er hann fróyndur fíggjandi. Hetta er dapurt og óvugt og ófatuligt, men tessverri ein við blóðreyðum rúnum ristur sannleiki. Men tað skuldi ongan gleitt meir enn okkum, um tað hereftirsannaðist, at katolikarnir, hin katólska kirkjan gjørdi felagssak við javnaðarmonnum.

At hin protestantiska kirkjan í mongum lutum er verri ella líka rangvørg og langt burtur frá læru hansara, ið var tann størsti javnaðarmaður, ið hevur livað á faldum, er eingin undanfarsla fyri ta katólsku kirkjuna.

Eingin verðslig samfundslæra hóskar so væl til hin sanna kristindóm sum socialismur. Tað er tí himmalrópandi skeið, at kirkjunnar talsmenn skulu — undir kristindómsins kápu — fylkjast við veldisharrunum imóti socialismuni.

At hetta kann henda, er bert eitt prógv fyri, at kirkjan, katólska ella protestantisk, í mongum lutum má hvíla á øðrum interessum enn hansara, ið hevur eftirlatið sær fjallataluna at liva eftir.

Tíðindi.

Miðvágur í apríl 1935.

Nú er brátt langt síðani seinastu tíðindi úr Miðvági. Tað er forvitnisligt at frætta frá teim ymsu byggunum, og eg hugsi mær, at onkur kanska hevur hug at frætta hiðani.

»Tjaldur« er sjáldan gestur her, hóast havalíkindini skuldu verið tey bestu. Men grundirnar til, at vit sýggja tað so sjáldan, stava vist ikki frá havnarviðurskiðnum ella illvilja Skipafelagsins móti Miðvingum. Orsøkin man vist vera, at Miðvágur er kominn so langt aftur á hondina í handils- og vinnulívi, at tað eru aðrar bygdir, ið »Tjaldur« hevur stórra interessu í at nýta sína tíð til. Hetta má sigast at vera tung kor fyri Miðvingar, so góð líkindini her skuldu verið fyri forrættning og ymsum framtaki.

Á jólam var tað »Tjaldur« her, og Miðvingar vóru fegnir við at sýggja tað. Men tað varð okkum tessverri ikki nakar góður gestur. Ein Miðvingur, ið sigldi við tí kom í land fyri at halda jóla, og tað vildi so illa til, at hann bar meslingarnar við sær. Dagin eftir, at hann var kominn í land, legðist hann av hesi sjúku — og fókni vóru vit. Meslingarnir komu at vera okkum dýrir við tað, at teir orsakaðu, at fleiri fiskarar, sum annars kundu komið til sjós, kundu ikki koma burtur. Teir ganga enn í bygðini. Hvussu leingi, teir koma at ganga, er ikki gott at vita.

Várfiskiskapurin her vesturi er av tí versta, ið menn kunnu minnast. Tann besti báturinn her er kominn til 69 centnar í mars mánaða, hin ringasti er niðri í 25, so yvirhøvur er at kalla einki fiskað. Tað hevur hjá mongum ikki fingist stórt meiri enn at kóka og fyri útreiðslurnar, Ja, so er stalt við »Hjemme-

fiskeriet«, sum ofta verður rópt uppá í einum vissum blaði her á landi. Eins vorðið og hjá Miðvingum er hjá øllum, ið soka Vágahavið, og teir eru ikki fáir.

Hetta er eitt ræðuligt skil og eitt vinnuløysi, ið fæa staðni finnur sín líka. Nú kundi tað verið toki hjá hinum vinnuleysa at haft arbeidsloysisstundningin at tyða til. Men at vit sita utan hesa hjálp, hava vit okkara gævu afturhaldsflokkum at takka fyri. Teir hava skotið hesa hjálp burtur frá Foroya fátæka arbeiðsmonnum og fiskarum, hóast hon fleiri ferðir hevur verið boðið okkum.

Hvussu skal verða vorðið við teimum monnum, sum skulu liva av »Hjemmefiskeriet«, nú teir ikki fáa at kóka á bestu vartíð? Ja, hvaðani skulu teir neyðar menn taka teirra livibreyð? Eitt vónleyst spursmál, sum nú er stalt í landi okkara. Neyðar teir, ið hava hjallin á sjónum. Hann er illur at líta á, tað má oftast sannast.

Einki er at fiska heima, og nógv fólk má ganga heima vegna skipatrot. Her er soleiðis nógv fólk heima, ikki bara sum sagt av meslingum, men eisini tí teir einki far høvdu at fara við. So stalt er tað alt annað enn væl vorðið í Miðvági. Men hvør er væl vorðið í Foroyum nú á dagum. Latum okkum kortini koma, at tað verður frægari. Vónin er tað seinasta ein sleppur.

Her eru menn so smátt farnir at fáast við at vella eplir. Einki annað gerst. Arbeidsloft fast ikki.

Ellisrentulógin var eitt framstígt, sjálvt so niðurskorin sum hon bleiv av afturhaldsflokkunum. Á bygð er hon munabætr enn ellisrentulógurinn, ið var áður, og hon hevur tað góða við sær, at hon skal galdast eftir fastum reglum, sum sóknarstýrin ikki hava loyvi at ganga útáttum, meðan hin gamla ellisrentulógurinn varð fjáldur eftir sum mennirnir vóru, ið í sóknarstýrunum sótu, og hann var oftast lítið munandi, bert nakrar fáar krónur.

Hjá okkum er tað ringa við ellisrentuni, at tað gongst so illa við at fáa hana hjá teim gomlu. Tað sigst, at tað eru ikki øll, sum hava fingið ellisrentuna fyri seinasta ár. Hetta stavar frá teim ringu viðurskiðnum. Kommunukassin er stóðugt tómur. At fáa skattin goldnan gongst illa hjá teim flestu, so lítið sum er at vinna. Einasti vegurin hjá okkara sóknarstýri, ið er at ganga, er at gera brúk av rættinum til at reisa ein kassakredit særiliga fyri ellisrentuþótararnar. Tað hava vist nógv kommunur kring Foroyar gjørt, eftir hvat ið frættist. Eg havi tað álit til tað sitandi sóknarstýrið, at hetta skil, sum nú er á hjá ellisrentuþótarum, verður ikki leingi.

Eins og fleiri bygdir í Foroyum, hevur Miðvágur fingið nakað av hesum billiga kjótnum frá Danmark. Tað hevur tað ikki verið rúgumikið, ið komið er. Ein smakkur. Sum dogurámatur hevur tað ikki munað nakað. Men vit hava ikki verið vanir at liva av kjóti til dogdøra, og minni letur tað seg gera nú, einki er at betala við, sjálvt um tað ikki kann sigast annað, enn at prísurin er lítill. Tess verri, av kjóti fyri uttan pening livst ikki.

Miðvágur, 11. apríl.

Sum eg skrivaði seinast, er fiskiskapurin heilt ringur, ja av

FØROYA BANKI

HØVEDKONTOR:
THORSHAVN

STIFTET 1906

AFDELING:
FRANCISVAA

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000

RENTE

af Indskud paa Bankbog..... f. T. 3 1/2 % p. A.
af Indlaan (3 Maaneders Opsigelse) f. T. 4 % p. A.
af Kreditter og Udlaan..... f. T. 5 % p. A.
Disconto..... f. T. 5 1/2 % p. A.

Indskud paa Bankbog og Indlaan modtages tillige paa følgende Pladser:

Fuglefjord hos..... Brevsamler Fru Alma Rustin
Klaksvig..... Sysselmand cand. jur. P. Petersen
Middvæg..... Brevsamler Søren Danielsen
Sand..... Brevsamler Edw. Hjalte
Sorvæg..... Assurandør Daniel Nielsen
Vang..... Postekspeditor A. Djuhrhus
Vestmankh..... Brevsamler Fru Kristine Poulsen

GRØNLANDSBAADE - REDNINGSBAADE

haves paa Lager.

A.S Balslev & Co.

Bekendtgørelse fra Vandbygningsdirektøren.

Mandag den 20. Maj 1935, Kl. 13 1/2 afholdes i Vandbygningsdirektoratet offentlig Licitation over Arbejds- og Materialyder vedrørende

Havneanlæg paa Færøerne omfattende:

1. Bygning af Kajanlæg ved Vestmankhavn.
(60 m lang Anlægsbro af Jern med Plankedek).
- II. Bygning af Kajanlæg og Kutterhavn ved Klaksvig.
(bl. a. bestaaende af en ca. 170 m lang Anlægsbro af Jernbetonsænkkekasser).

Licitationsbetingelser vil, saa længe Oplaget strækker til, indod et Depositum paa 25 Kr. kunne faas udleverede til Laans i Vandbygningsdirektoratet, Solvgade 10, København K., samt paa Vandbygningsvesenets Ingeniørkontor, Thorshavn, Færøerne.
Depositum tilbagebetales kun, hvis det udlaaente tilbageleveres i uskadt Stand, senest Licitationsdagen.

København i April 1935.

Vandbygningsdirektøren.

tí versta, ið menn minnast á hesi ársins tíð.

Vit hava hildið, at hann fór at batna í apríl mánaða. Men tað sýnir ikki. Seinasta dag, vit vóru úti, var 9. í hesum. Men tað var so eigasort við fisk, at fleiri bátar komu aftur kl. 2 á degi.

So sort er fyri teir bátar, ið brúka snorið — tað brúka vit allir her vesturi. Men tað tykist at vera óðrvisi — eftir hvat ið sæst í blóðunum — hjá linubátum. Ein Havnarbátur skal hava fingið nógv við linu. Tað er ein royndur lutur, at har, ið roynt verður við linu, er einki fyri snorinum. Og hevur tað tessvegna staðið ein træta millum linumenninar og teir, ið brúka snorið. Onkur, ið ikki kennir til viðurskiðini, kann siga, at so kunnu allir brúka linu. Men so er ikki, tá ið talan er um Vesturhavið. Her eru fiskigrunnarnir ov smáir til, at allir kunnu fáa pláss fyri linuni. Tað hevur

mongar ferðir verið roynt. Men tað hevur bara fort til hitt ræðuligasta klandur og ránsmansskap. Hann, ið sterkarst hevur verið, hevur fingið nakað, meðan hin, ið hevur formágað sær ov lítið, er blivin við sviðið soð. — Miðvingar, Sandavágskingar, Sorvingar, Blággjarmenn, Hestmenn, Skopningar og Velbastaðmenn hava tess vegna verið samdir um bert at nýta snorið, so allir kundu fáa høvi til at fiska uttan at noyðast at brúka ránsmansskap. Tað er tí so mikið harmilgari, at ein ella tveir bátar skulu nýta óspekt og harðskap imóti øllum hesum her nevndu monnum og óyðleggja fiskiskapin fyri teim.

At hetta er eitt óskil, kunnu rættvisir menn ikki vera ójavnrí á máli um. Men hvat gerst við tað? Einki?

Vit Vestanmenn tóku okkum saman í 1933 og sendu áheitan til tingið um at taka sær av málinum og hjálpa okkum við at skerja ella sýta brúk av linu á Vesturhavinum á vári, so allir menn kundu fiska í friði og náðum. Men hvat gjørdi tingið? Einki? Vit hava einki hoyrt.

Vit heittu ikki á tingið, tí vit kendu okkum ov ússaligar at kappast við linur um at rána ella taka sum sterkast. Skal endiliga harðskapur vera, so kann tað vera, at teir, sum nú eru so stórir uppá tað við at lást sum einki um Vestanmannanna ynski og sakliga og yvir fyri øllum portum rættvisa krav, ikki verða so fegnir við.

Tað verður illa stalt í einum landi, um harðskapur og stríð skal vera hægsta skil og dómstólur! Og lítlan heiður haldi eg, at okkara lógtingsmenn veita sær við ikki at virða einum tilfiku máli, sum her er talan um, størri ans, enn teir hava gjørt.

Tíðindamaður.

Hesi bæði tíðindabrovinu eru send okkum frá sama mánni; hitt fyrra skuldi havi verið í blaðnum hina vikuna, men tað mátti biða tá vegna plásstrot.

Tvær almennar samkomur næstseinasta sunnudag.

Í Sjonleikarhúsinum var hugnalig og sjáldsom, har sum kappað var fyrstu ferð alment í Foroyum um tónskaldskap.

Av teim 7 innkomnu nýggja foroyksku lógnum fekk annar í roðini flest stemmur, men av tí at innendarin var anonymur, fekk hin fyrst sungni premiuna 20 kr., av tí at hann fekk næst flest stemmur. Skaldið, sum hevði gjørt hetta lag, var frú Andrea Árting. Hetta lag var sera dæmigt, tað hevði nakað felags við gomlu Kingo-sálmalógini og hevði eisini ein hugnaligan foroykskan dóm á sær. Frú Andrea Árting er komin væl frá hesum lagi.

Fjórdi og sjevndi í roðini vóru — eftir frásogn teirra, sum mest vit hava á sang og musikki — kunstneriskir og kunna óivað selast javnsíðis við mangar góðar áttendaskar. Hesi bæði lógini høvdu harrarnir O. J. Hansen í Havn og H. J. Højgaard herari á Toftum gjørt.

Annars vóru øll 7 lógini góð.

Harri Absalon Joensen sang tey og sýndi hóp av góðum foroykskum ljósmýndum av lívi her á landi — sera hugnaligt.

A hesa samkomu vóru saman-komin mikið sang- og musik-hugað fólk — fullt hús. — Har vóru tey leiðandi úr »Havnar sangfelag«, »G. H. M.«, »Havnar hornorkestr«, »Jóni« og onnur.

Samkoman stóð langt inn í 3. tíma.

All var frítt, sjálvt Sjonleikarhúsið og arbeidið við at seta í stand og rudda eisini.

Blaðið »I. G. T. O. takkar.

Í meinigheitshúsinum hevði K. F. U. M. ljóða um kveldið til sang- og musiksamkomu við ljósbílotum. Húsið var stúgvandi fullt.

Eitt barnakór sang har yndisliga.

Eitt damukór sang eisini væl og hugtakandi — millumraddirnar vóru kanska nakkað veikar.

Tvær kvinnur sungu »duet«, sum var góð, og serliga útmerkaði frk. Helena Kragesteen seg við síni finu, sterku, reinu og vællingandi rødd.

Men heiðurin fyri hesa góðu samkomu eigur frk. Mortensen sang- og musiklararinnar; hon hevur í langa tíð við miklum tíli, ótróytandi áframhaldið fingið henda samsang í lag. Men samkoman var henni eisini til heiðurs.

Samspelið var gott, og ljósbílotini við.

Altingdin var í kr. fyri vaksni og 50 øyr. fyri børn.

N. A. Eidesgaard.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sundag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.

Onsdag: Mindsteafdelingen
Kl. 5 1/2.

Torsdag: U. A. Kl. 8.
Fredag: Y. A. Kl. 7.

Børnehaven an aaben hver Søndag.

* * *

Fólkafundur.

Í ár eru 900 ár síðani Gotu Tróndur doyði. Tessvegna er zellann hjá ungmannafelagnum í Gotu at fyrireika ein minnisfund, ið verða skal á »Vaktar-